

Ministerium: Energi-, Forsynings- og Klimaministeriet
Journalnummer: Energi-, Forsynings- og Klimamin.,
Energistyrelsen, j.nr. 2018 - 15568

Senere ændringer til forskriften
Ingen

Bekendtgørelse af lov om kontinentalsoklen og visse rørledningsanlæg på søterritoriet¹⁾²⁾

Hermed bekendtgøres lov om kontinentalsoklen og visse rørledningsanlæg på søterritoriet, jf. lovbe-
kendtgørelse nr. 1101 af 18. november 2005 med de ændringer, der følger af § 2 i lov nr. 548 af 6. juni
2007, § 3 i lov nr. 1400 af 27. december 2008, § 6 i lov nr. 427 af 18. maj 2016, lov nr. 1401 af 5. decem-
ber 2017 og § 2 i lov nr. 1542 af 19. december 2017.

§ 1. Den danske kontinentalsokkels naturforekomster tilhører den danske stat og kan kun udforskes el-
ler udnyttes af andre efter bevilling eller tilladelse.

Stk. 2. Ved naturforekomster forstås i denne lov:

- 1) havbunden eller dennes undergrunds mineralske og andre ikke-levende forekomster og
- 2) levende organismer, som, når de er fangstmodne, enten er fastsiddende på eller under havbunden eller
er ude af stand til at bevæge sig uden i stadig fysisk berøring med havbunden eller undergrunden.

§ 1 a. Energi- forsynings- og klimaministeren fastsætter regler eller træffer bestemmelser med henblik
på at gennemføre eller anvende internationale konventioner og EU-regler om forhold, der er omfattet af
denne lov, herunder forordninger, direktiver og beslutninger om naturbeskyttelse på dansk kontinental-
sokkelområde.

§ 2. Energi- forsynings- og klimaministeren kan tillade udforskning af de naturforekomster, som er
nævnt i § 1, stk. 2, nr. 1, når denne ikke foretages med henblik på udnyttelse. Miljø- og fødevareministe-
ren kan tillade udforskning og indvinding af de råstoffer, der er omfattet af lov om råstoffer, efter reglerne
i lov om råstoffer. I øvrigt må udforskning og indvinding af forekomster, som nævnes i § 1, stk. 2, nr. 1,
kun ske i henhold til en bevilling, tilladelse eller godkendelse givet efter reglerne i lov om efterforskning
og indvinding af råstoffer i kongeriget Danmarks undergrund eller lov om anvendelse af Danmarks under-
grund.

Stk. 2. Miljø- og fødevareministeren kan tillade fiskeri og udforskning af de levende organismer, som er
nævnt i § 1, stk. 2, nr. 2. Indgår der i fiskeri- eller havforskning undersøgelser af de naturforekomster,
som er nævnt i § 1, stk. 2, nr. 1, gives tilladelse til disse undersøgelser ligeledes af miljø- og fødevaremi-
nisteren. En tilladelse gives for et tidsrum af indtil 5 år og kan bl.a. betinges af betaling af afgifter til det
offentlige.

Stk. 3. (Ophævet)

Stk. 4. (Ophævet)

Stk. 5. (Ophævet)

Stk. 6. (Ophævet)

Stk. 7. (Ophævet)

Stk. 8. (Ophævet)

Stk. 9. (Ophævet)

Stk. 10. (Ophævet)

§ 3. Dansk ret gælder for anlæg, som med henblik på udforskning eller udnyttelse af kontinentalsoklen befinder sig på sokkelområdet, samt i sikkerhedszoner omkring anlægget, jfr. dog stk. 2. Ved bestemmelsen af danske domstoles og administrative myndigheders stedlige myndighedsområde henregnes anlæg og sikkerhedszoner til det område, de ligger nærmest, medmindre andet fastsættes af vedkommende minister.

Stk. 2. Følgende love gælder ikke for anlæg og sikkerhedszoner

- 1) lov om saltvandsfiskeri,
- 2) lov om udøvelse af erhverv i Grønland,
- 3) lov om jagt og ferskvandsfiskeri i Grønland og
- 4) lov for Grønland om erhvervsmæssig fangst, fiskeri og jagt.

§ 3 a. Nedlæggelse af elkabler og rørledninger til transport af kulbrinter på dansk søterritorium kræver tilladelse meddelt af energi-, forsynings- og klimaministeren, inden nedlæggelse påbegyndes.

Stk. 2. Tilladelse omfattet af stk. 1 kan kun meddeles, hvis det er foreneligt med rigets udenrigs-, sikkerheds- og forsvarspolitiske interesser. Energi-, forsynings- og klimaministeren indhenter en indstilling herom fra udenrigsministeren. Indstillingen, der ikke er en afgørelse, skal lægges til grund for energi-, forsynings- og klimaministerens afgørelse af sagen. Under sagens behandling kan energi-, forsynings- og klimaministeren indhente en ny indstilling.

Stk. 3. § 4, stk. 2, og § 4 a gælder også for tilladelser efter stk. 1.

Stk. 4. Energi-, forsynings- og klimaministeren fastsætter nærmere regler om den administrative behandling af ansøgninger om tilladelser omfattet af stk. 1.

§ 4. Nedlæggelse af elkabler og rørledninger til transport af kulbrinter på dansk kontinentalsokkelområde kræver tilladelse meddelt af energi-, forsynings- og klimaministeren, inden nedlæggelsen påbegyndes.

Stk. 2. Der kan fastsættes vilkår for tilladelser efter stk. 1. Vilkårene stilles under hensyntagen til udforskning af soklen, udnyttelse af dens naturforekomster, forebyggelse og begrænsning af forurening fra rørledninger, muligheden for at kunne reparere eksisterende kabler og rørledninger samt for at undgå forringelse af naturtyperne og levestederne for arterne i udpegede internationale naturbeskyttelsesområder og forstyrrelse af de arter, for hvilke områderne er udpeget.

§ 4 a. Tilladelse til at nedlægge rørledninger omfattet af § 4, stk. 1, der må antages at kunne påvirke udpegede internationale naturbeskyttelsesområder væsentligt, kan kun meddeles på baggrund af en vurdering af projektets virkninger på lokaliteten under hensyn til bevaringsmålsætningerne for denne. Hvis energi-, forsynings- og klimaministeren anser det for nødvendigt, skal offentligheden høres om vurderingen af virkningerne på lokaliteten, inden tilladelsen meddeles.

Stk. 2. Tilladelse kan kun gives, såfremt

- 1) projektet ikke skader et internationalt naturbeskyttelsesområdes integritet eller
- 2) væsentlige samfundsinteresser, herunder af social eller økonomisk art, gør det bydende nødvendigt at gennemføre projektet, fordi der ikke findes nogen alternativ løsning, jf. dog stk. 3.

Stk. 3. Er der tale om et internationalt naturbeskyttelsesområde med en prioriteret naturtype eller en prioriteret art, kan der kun gives tilladelse til et projekt omfattet af stk. 2, nr. 2, såfremt

- 1) dette er nødvendigt af hensyn til menneskers sundhed, den offentlige sikkerhed eller opnåelse af væsentlige gavnlige virkninger på miljøet eller
- 2) andre væsentlige samfundsinteresser gør gennemførelsen bydende nødvendig.

Stk. 4. Tilladelse efter stk. 3, nr. 2, kan først meddeles efter indhentet udtalelse fra Europa-Kommissionen.

Stk. 5. Når tilladelser meddeles efter stk. 2, nr. 2, eller stk. 3, fastsætter energi-, forsynings- og klimaministeren passende nødvendige kompensationsforanstaltninger, herunder ved vilkår i forbindelse med tilladelsen. Udgifter til eventuelle kompensationsforanstaltninger dækkes af projektansøgeren. Ministeren underretter Europa-Kommissionen om, hvilke kompensationsforanstaltninger der træffes.

§ 4 b. Energi-, forsynings- og klimaministeren træffer passende foranstaltninger, herunder ved fastsættelse af vilkår eller meddelelse af påbud eller forbud, for at undgå forringelse af naturtyperne og levestederne for arterne i internationale naturbeskyttelsesområder samt forstyrrelser af de arter, som områderne er udpeget for, hvis disse forstyrrelser har betydelige konsekvenser for målsætningerne i Rådets direktiv 92/43/EØF af 21. maj 1992 om bevaring af naturtyper samt vilde dyr og planter (habitatdirektivet).

§ 4 c. Energi-, forsynings- og klimaministeren kan pålægge ejere af anlæg som nævnt i § 3 a, stk. 1, og § 4, stk. 1, at meddele alle oplysninger, som er nødvendige for behandlingen af ansøgninger og vurderinger omfattet af §§ 3 a-4 a samt for tilsynet med anlægget. Ministeren kan herunder pålægge anlæggets ejer at foretage undersøgelser af nærmere bestemte forhold.

Stk. 2. Ejere af elkabler og rørledninger til transport af kulbrinter som nævnt i § 3 a, stk. 1, skal meddele energi-, forsynings- og klimaministeren væsentlige ændringer i de oplysninger, som ejerne har meddelt ministeren. Meddelelsen skal gives, uden ugrundet ophold og senest 7 arbejdsdage efter at ejeren er blevet bekendt med ændringerne.

§ 4 d. Energi-, forsynings- og klimaministeren fastsætter nærmere regler om indhold og omfang af vurderinger efter § 4 a, stk. 1, ansøgning om og meddelelse af tilladelser, hvilke mindsteoplysninger og undersøgelser der er nødvendige for at kunne foretage vurderinger efter § 4 a, stk. 1, vilkår ved meddelelse af tilladelse efter §§ 3 a-4 a, kompensationsforanstaltninger vedrørende naturbeskyttelse samt om påbud.

Stk. 2. Energi-, forsynings- og klimaministeren kan fastsætte, at der, forinden der træffes afgørelser i medfør af §§ 3 a-4 c, skal indhentes en udtalelse fra miljø- og fødevareministeren eller en styrelse, som miljø- og fødevareministeren har bemyndiget hertil, vedrørende miljø- eller naturbeskyttelsesforhold.

Stk. 3. Energi-, forsynings- og klimaministeren kan fastsætte regler om opkrævning af betaling for udgifterne ved myndighedernes sagsbehandling vedrørende §§ 3 a-4 c og 4 e samt offentliggørelsen efter § 4 a, stk. 1.

§ 4 e. Tilsyn med anlæg som nævnt i § 3 a, stk. 1, og § 4, stk. 1, føres af energi-, forsynings- og klimaministeren. Ministeren kan fastsætte regler om tilsynets udøvelse.

§ 4 f. Ejeren af et anlæg som nævnt i § 3 a, stk. 1, og § 4, stk. 1, er erstatningsansvarlig for de skader, som anlægget forvolder, selv om skaden er hændelig. Energi-, forsynings- og klimaministeren kan fastsætte nærmere regler om erstatningsansvar og forsikring.

§ 4 g. Energi-, forsynings- og klimaministeren kan fastsætte regler om oprettelse af sikkerhedszoner omkring anlæg, som anvendes til udforskning eller udnyttelse af naturforekomster. Zonerne kan højst have en udstrækning af 500 m omkring de pågældende anlæg målt fra ethvert punkt på disses ydre kant. Ministeren kan fastsætte forskrifter for sejlads i sikkerhedszoner og herunder forbyde uvedkommende skibe adgang hertil.

Stk. 2. Bestemmelsen i stk. 1 gælder ikke for anlæg omfattet af offshoresikkerhedsloven.

§ 4 h. Energi-, forsynings- og klimaministeren kan fastsætte regler om, at nærmere angivne internationale vedtagelser og tekniske specifikationer vedrørende krav til virksomheder, anlæg, indretninger, produkter m.v., som der henvises til i regler udstedt i medfør af denne lov, ikke indføres i Lovtidende

Stk. 2. Energi-, forsynings- og klimaministeren fastsætter regler om, hvorledes oplysning om de internationale vedtagelser og tekniske specifikationer, der ikke indføres i Lovtidende, jf. stk. 1, kan fås.

§ 5. Den, som krænker statens eneret efter § 1, straffes med bøde eller fængsel i indtil seks måneder, medmindre anden lovgivning medfører højere straf.

Stk. 2. Med bøde straffes den, der

- 1) overtræder vilkår i bevillinger eller tilladelser, som er udstedt i medfør af denne lov eller i medfør af de love, som nævnes i § 2, stk. 1, og § 6,
- 2) undlader at efterkomme et påbud meddelt efter § 4 b eller

3) undlader at meddele væsentlige ændringer efter § 4 c, stk. 2.

Stk. 3. I forskrifter, der udstedes i henhold til loven, kan der fastsættes straf af bøde for overtrædelse af bestemmelser i forskrifterne.

Stk. 4. Der kan pålægges selskaber m.v. (juridiske personer) strafansvar efter reglerne i straffelovens 5. kapitel.

§ 6. For anlæg og sikkerhedszoner, jf. § 3, stk. 1, som befinder sig på eller er oprettet inden for den grønlandske del af kontinentalsoklen, gælder den for Grønland i øvrigt gældende ret. Grønlands selvstyre udøver de beføjelser, der er fastsat i § 2 og §§ 4-4 g, under iagttagelse af reglerne i loven om mineralske råstoffer i Grønland.

Stk. 2. Grønlands landsstyre udøver de beføjelser, der er nævnt i § 1 a, for så vidt angår de beføjelser, som allerede er henlagt til landsstyret i medfør af stk. 1.

§ 6 a. Enhver med en væsentlig og individuel interesse i afgørelsen kan klage til Energiklagenævnet over afgørelser truffet i henhold til loven eller regler udstedt i medfør af loven.

Stk. 2. Lokale og landsdækkende foreninger og organisationer, der som hovedformål har beskyttelse af natur og miljø, kan klage over de i stk. 1 angivne afgørelser. Det samme gælder for lokale og landsdækkende foreninger og organisationer, som efter deres formål varetager væsentlige rekreative interesser, når en afgørelse berører sådanne interesser.

Stk. 3. Lokale og landsdækkende foreninger og organisationer fremsender senest samtidig med klagen deres vedtægter til Energiklagenævnet som dokumentation for, at de er lokale eller landsdækkende, og at deres formål ligger inden for de i stk. 2 angivne krav.

Stk. 4. Klage skal være indgivet skriftligt inden 4 uger efter, at afgørelsen er offentligt bekendtgjort. Hvis klagefristen udløber på en lørdag eller en helligdag, forlænges fristen til den følgende hverdag.

Stk. 5. En tilladelse må ikke udnyttes, før klagefristen er udløbet.

Stk. 6. Klage over en tilladelse til et projekt omfattet af stk. 1 har ikke opsættende virkning, med mindre Energiklagenævnet bestemmer andet.

Stk. 7. Energiklagenævnets afgørelser kan ikke påklages til anden administrativ myndighed.

Stk. 8. Energiklagenævnet kan ikke prøve indstillinger omfattet af § 3 a, stk. 2. Afslag truffet i henhold til § 3 a, stk. 1, som meddeles på baggrund af en indstilling efter § 3 a, stk. 2, kan ikke indbringes for anden administrativ myndighed.

§ 6 b. Ved afgørelser efter § 6 a erstattes repræsentanter i Energiklagenævnet, der er udpeget efter indstilling fra Dansk Industri og Landbrugsraadet af 2 medlemmer med særlig sagkundskab inden for henholdsvis havmiljø og nedlægning af og transport gennem rørledninger på havbunden. Medlemmerne udpeges af energi-, forsynings- og klimaministeren.

Stk. 2. Energi-, forsynings- og klimaministeren kan fastsætte regler om Energiklagenævnets behandling af klager efter § 6 a og om betaling af gebyr ved indbringelse af en klage for Energiklagenævnet.

§ 6 c. Afslag efter § 3 a, stk. 1, som meddeles på baggrund af en indstilling efter § 3 a, stk. 2, kan indbringes for domstolene ved at anlægge sag mod energi-, forsynings- og klimaministeren.

Stk. 2. Søgsmål til prøvelse af afslag efter stk. 1 skal være anlagt, inden 6 måneder efter at afgørelsen er meddelt den pågældende. Er afgørelsen offentligt bekendtgjort, regnes fristen dog altid fra datoen for offentliggørelsen.

§ 7. Loven træder i kraft den 1. juli 1971.

Stk. 2. § 3 i kgl. anordning nr. 259 af 7. juni 1963 vedrørende udøvelse af dansk højhedsret over den kontinentale sokkel ophæves.

§ 8. Loven gælder ikke for Færøerne.

Lov nr. 548 af 6. juni 2007 (Gennemførelse af direktiver om naturbeskyttelse på havet, m.v.), hvis § 2 angår fodnoten, § 1 a, § 2, stk. 1, 3. pkt., §§ 4-4 g, § 5, stk. 1 og 2, § 5, stk. 4, § 6 og § 6 a, stk. 1, indeholder følgende ikrafttrædelsesbestemmelse:

§ 9

Stk. 1. Loven træder i kraft dagen efter bekendtgørelsen i Lovtidende.³⁾

Stk. 2. (Udelades)

Lov nr. 1400 af 27. december 2008 (Undtagelse fra indførelse i Lovtidende af tekniske specifikationer m.v.), hvis § 3 angår § 4 h, indeholder følgende ikrafttrædelsesbestemmelse:

§ 9

Loven træder i kraft den 1. januar 2009.

Lov nr. 427 af 18. maj 2016 (Konsekvensændringer m.v. som følge af lov om miljøvurdering af planer og programmer og af konkrete projekter (VVM)), hvis § 6 angår § 4 a, stk. 1, 1. og 2. pkt., og § 4 d, stk. 1, indeholder følgende ikrafttrædelses- og overgangsbestemmelser:

§ 10

Stk. 1. Loven træder i kraft den 16. maj 2017, jf. dog stk. 2.

Stk. 2. (Udelades)

Stk. 3. Loven finder ikke anvendelse ved Natur- og Miljøklagenævnets behandling af klager over afgørelser truffet før lovens ikrafttræden efter lov om planlægning, lov om råstoffer og lov om beskyttelse af havmiljøet og regler udstedt i medfør af disse love. For sådanne klager finder de hidtil gældende regler anvendelse.

Stk. 4. Loven finder ikke anvendelse for skriftlige anmeldelser af projekter omfattet af § 11 g-§ 11 i i lov om planlægning og bekendtgørelse nr. 1832 af 16. december 2015, hvis den kompetente VVM-myndighed, jf. bekendtgørelsens § 1, stk. 5, før ikrafttrædelsestidspunktet har truffet screeningsafgørelse, jf. bekendtgørelsens § 3, eller har offentliggjort en kort beskrivelse af hovedtrækkene af det påtænkte anlæg med henblik på at indkalde ideer og forslag fra offentligheden og berørte myndigheder til brug for afgrænsning af VVM-redegørelsens indhold, jf. bekendtgørelsens § 4. De hidtil gældende regler finder fortsat anvendelse på sådanne konkrete projekter.

Stk. 5. De hidtil gældende regler i § 23 i lov om råstoffer og i kapitel 3 og bilag 4 i bekendtgørelse nr. 1306 af 24. november 2015 om efterforskning og indvinding af råstoffer fra søterritoriet og kontinental-soklen finder fortsat anvendelse på konkrete projekter omfattet af denne lov, hvis

- 1) Naturstyrelsen har truffet screeningsafgørelse, jf. bekendtgørelsens § 12, stk. 2, før ikrafttrædelsestidspunktet,
- 2) ansøgeren har anmodet Naturstyrelsen om en udtalelse om, hvilke oplysninger der skal fremlægges i VVM-redegørelsen, jf. bekendtgørelsens § 11, stk. 2, før ikrafttrædelsestidspunktet, eller
- 3) ansøgeren har fremsendt VVM-redegørelsen til Naturstyrelsen, jf. bekendtgørelsens § 8, stk. 3, nr. 10, jf. § 11, stk. 1, og bilag 4, før ikrafttrædelsestidspunktet.

Stk. 6. Loven finder ikke anvendelse for skriftlige anmeldelser af projekter omfattet af bekendtgørelse om vurdering af virkninger på miljøet (VVM) af havbrug beliggende længere end 1 sømil fra kysten indgivet før lovens ikrafttræden, hvis Miljøstyrelsen har truffet screeningsafgørelse, jf. bekendtgørelsens § 3,

stk. 1, før ikrafttrædelsestidspunktet. For sådanne anmeldelser finder de hidtil gældende regler anvendelse.

Stk. 7. Loven finder ikke anvendelse ved Energiklagenævnets behandling af klager over afgørelser efter lov om anvendelse af Danmarks undergrund, lov om kontinentalsoklen og lov om fremme af vedvarende energi eller regler udstedt i medfør heraf truffet før lovens ikrafttræden. For sådanne klager finder de hidtil gældende regler anvendelse.

Stk. 8. De hidtil gældende regler i § 26 i lov om fremme af vedvarende energi og i bekendtgørelse nr. 68 af 26. januar 2012 om vurdering af virkning på miljøet (VVM) ved projekter om etablering m.v. af elproduktionsanlæg på havet finder fortsat anvendelse på konkrete projekter omfattet af denne lov, hvis

- 1) Energistyrelsen har truffet screeningsafgørelse, jf. bekendtgørelsens § 2, stk. 3, før ikrafttrædelsestidspunktet,
- 2) ansøgeren har anmodet Energistyrelsen om en udtalelse om, hvilke oplysninger der skal fremlægges i VVM-redegørelsen, jf. bekendtgørelsens § 3, stk. 5, før ikrafttrædelsestidspunktet, eller
- 3) ansøgeren har fremsendt VVM-redegørelsen til Energistyrelsen, jf. bekendtgørelsens § 3, stk. 1, før ikrafttrædelsestidspunktet.

Stk. 9. De hidtil gældende regler i § 28 a i lov om anvendelse af Danmarks undergrund, i § 4 a i lov om kontinentalsoklen og i bekendtgørelse nr. 1419 af 3. december 2015 om VVM, konsekvensvurdering vedrørende internationale naturbeskyttelsesområder og beskyttelse af visse arter ved efterforskning og indvinding af kulbrinter, lagring i undergrunden, rørledninger, m.v. offshore finder fortsat anvendelse på konkrete projekter omfattet af denne lov, hvis

- 1) Energistyrelsen har truffet screeningsafgørelse, jf. bekendtgørelsens § 4, stk. 3, før ikrafttrædelsestidspunktet,
- 2) ansøgeren har anmodet Energistyrelsen om en udtalelse om, hvilke oplysninger der skal fremlægges i VVM-redegørelsen, jf. bekendtgørelsens § 5, stk. 4, før ikrafttrædelsestidspunktet, eller
- 3) ansøgeren har fremsendt VVM-redegørelsen til Energistyrelsen, jf. bekendtgørelsens § 5, stk. 1, før ikrafttrædelsestidspunktet.

Lov nr. 1401 af 5. december 2017 (Tilladelse til visse rørledningsanlæg på søterritoriet), hvis § 1 angår lovens titel, § 3 a, § 4 c, 1. pkt., § 4 c, stk. 2, § 4 d, stk. 1-3, § 4 e, 1. pkt., § 4 f, 1. pkt., § 5, stk. 2, nr. 1-3, § 6 a, stk. 1 og 8 og § 6 c, indeholder følgende ikrafttrædelses- og overgangsbestemmelse:

§ 2

Stk. 1. Loven træder i kraft den 1. januar 2018.

Stk. 2. Loven finder anvendelse ved behandling af ansøgninger om tilladelse til nedlæggelse af rørledningsanlæg, der før lovens ikrafttræden er modtaget, men endnu ikke færdigbehandlet.

Lov nr. 1542 af 19. december 2017 (Sikkerhedszoner, nye anlægstyper og præciseringer i forhold til offshoresikkerhedsdirektivet), hvis § 2 angår § 4 g, stk. 2, indeholder følgende ikrafttrædelses- og overgangsbestemmelser:

§ 3

Stk. 1. Loven træder i kraft den 1. januar 2018.

Stk. 2. (Udelades)

Energistyrelsen, den 21. september 2018

JANNI TORP KJÆRGAARD

/ Trine Sannem Mønsted

- ¹⁾ Loven indeholder bestemmelser, der gennemfører dele af Rådets direktiv 92/43/EØF af 21. maj 1992, (EF-Tidende 1992 nr. L 206, side 7), som ændret senest ved Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1882/2003 af 29. september 2003, (EU-Tidende 2003 nr. L 284, side 1), dele af Rådets direktiv 85/337/EØF af 27. juni 1985, (EF-Tidende 1985 nr. L 175, side 40), som ændret senest ved Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2003/35/EF af 26. maj 2003, (EU-Tidende 2003 nr. L 156, side 17), og dele af Rådets direktiv 79/409/EØF af 2. april 1979, (EF-Tidende 1979 nr. L 103, side 1), som ændret senest ved Rådets forordning (EF) nr. 807/2003 af 14. april 2003, (EU-Tidende 2003 nr. L 122, side 36).

- 2) Ved kongelig resolution af 28. juni 2015 blev ressortansvaret for Energiklagenævnet overført fra Energi-, Forsynings- og Klimaministeriet til Miljøministeriet. Energiklagenævnet er herefter ved kongelig resolution af 8. juni 2016 blevet ressortoverført til Erhvervsministeriet pr. 1. januar 2017.
- 3) Lov nr. 548 af 6. juni 2007 er bekendtgjort den 7. juni 2007 i Lovtidende A og er trådt i kraft den 8. juni 2007.